

บทที่ 5

การอภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาเกี่ยวกับระดับทักษะกีฬาฟุตบอลของนักฟุตบอลชายระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดปัตตานี ซึ่งเนื้อหาในบทนี้จะกล่าวถึงวัตถุประสงค์ วิธีดำเนินการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล ผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อวัดระดับทักษะกีฬาฟุตบอลของนักฟุตบอลชายระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดปัตตานี
2. เพื่อรวบรวมปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการฝึกทักษะกีฬาฟุตบอลของนักฟุตบอลชายระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดปัตตานี

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักฟุตบอลชายระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ของจังหวัดปัตตานี ปีการศึกษา 2547 ที่ได้มาโดยการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยคัดเลือกจากโรงเรียนที่เป็นตัวแทนของจังหวัดปัตตานี จากปีการศึกษา 2543-2547 จำนวน 54 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามแบ่งเป็น 2 ตอน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอลสำหรับนักฟุตบอล ซึ่งมีรายการการทดสอบ 9 รายการ คือ

- 2.1 การเตะลูกฟุตบอลเคลื่อนที่เร็ว
- 2.2 การเตะลูกฟุตบอลหลังเท้าลอดช่อง
- 2.3 การหยุดลูกฟุตบอลในเขตกำหนด
- 2.4 การเตะลูกฟุตบอลโค้งไกล
- 2.5 การเลี้ยงลูกฟุตบอลซิกแซกสี่เหลี่ยม
- 2.6 การโหม่งลูกฟุตบอล

2.7 การเตะลูกฟุตบอลโค้งระยะไกลเข้าประตู

2.8 การเตะลูกฟุตบอลไกลแบบบานาน่า

2.9 การทุ่มลูกฟุตบอลไกลเพื่อความแม่นยำ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะในการฝึกทักษะกีฬาฟุตบอลของนักฟุตบอลชายระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดปัตตานี

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ขออนุญาตจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนที่จะไปทำการทดสอบ เพื่อขออนุญาตให้นักกีฬาฟุตบอลชายเป็นกลุ่มตัวอย่างในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. จัดเตรียมสถานที่ อุปกรณ์เพื่อใช้สำหรับรวบรวมข้อมูล

3. ปฐมนิเทศผู้เข้ารับการทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอลชายทั้งหมด อธิบายถึงวัตถุประสงค์ของการทำวิจัย สาระคิดโปรแกรมการทดสอบจนเป็นที่เข้าใจ

4. ทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอลของผู้เข้ารับการทดสอบตามรายการทดสอบที่กำหนดไว้

5. รวบรวมข้อมูลที่ได้จากการทดสอบมาวิเคราะห์ทางสถิติ เพื่อนำไปใช้ในการสรุปผลการวิจัย และเสนอแนะความคิดเห็นที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ผู้วิจัยกำหนดไว้ดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์ระดับทักษะกีฬาฟุตบอลของนักฟุตบอลชายระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดปัตตานี ด้วยการหาค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของคะแนนที่ได้จากการทดสอบในแต่ละรายการ

2. หาค่าความถี่ของปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการฝึกทักษะกีฬาฟุตบอลของนักฟุตบอลชายระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดปัตตานี

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยมีสาระสำคัญสรุปตามวัตถุประสงค์ได้ ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ระดับทักษะกีฬาฟุตบอลของนักฟุตบอลชายระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดปัตตานี พบว่า ทักษะด้านการเตะลูกฟุตบอลเคลื่อนที่เร็ว และด้านการเตะลูกฟุตบอล หลังเท้าลอดช่อง มีทักษะอยู่ในระดับดี ส่วนทักษะด้านการหยุดลูกฟุตบอลในเขตที่กำหนด ด้าน การเลี้ยงลูกฟุตบอลซิกแซกสี่เหลี่ยม และด้านการทุ่มลูกฟุตบอลเพื่อความแม่นยำ มีทักษะอยู่ใน ระดับปานกลาง และทักษะด้านการเตะลูกฟุตบอลโค้งไกล ด้านการโหม่งลูกฟุตบอล ด้านการเตะ ลูกฟุตบอลโค้งระยะไกลเข้าประตู และด้านการเตะลูกฟุตบอลไกลแบบบานาน่า มีทักษะอยู่ใน ระดับพอใช้

2. ผลการประมวลปัญหาเกี่ยวกับการฝึกทักษะกีฬาฟุตบอลชายระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดปัตตานี ในแต่ละด้านปรากฏผลดังนี้

2.1 ด้านการฝึกทักษะฟุตบอล ปัญหาอันดับแรก คือ นักกีฬาไม่สามารถปฏิบัติตามแบบ ฝึกทักษะฟุตบอลได้ อันดับสอง คือ นักกีฬาไม่สามารถทำตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ได้ และอันดับ สาม คือ นักกีฬาไม่อยากฝึกทักษะแต่อยากลงเล่นทีมทันที

2.2 ด้านเวลาการฝึกซ้อมทักษะฟุตบอล ปัญหาอันดับแรก คือ เวลาในการฝึกซ้อม ทักษะฟุตบอลมีน้อย อันดับสอง คือ นักกีฬามีภารกิจเรื่องการเรียนรู้จึงมีเวลาฝึกทักษะฟุตบอลน้อย และอันดับสาม คือ ผู้ฝึกสอนมีเวลาให้กับนักฟุตบอลน้อย

2.3 ด้านการคัดเลือกนักกีฬาฟุตบอล ปัญหาอันดับแรก คือ นักกีฬารูปร่างค่อนข้างเล็ก อันดับสอง คือ นักกีฬาที่มีเทคนิคและทักษะคิมีน้อย และอันดับสาม คือ เวลาที่ใช้ในการคัดเลือก ตัวนักกีฬามีน้อย

2.4 ด้านอุปกรณ์และสนามการฝึกซ้อมฟุตบอล ปัญหาอันดับแรก คือ อุปกรณ์ที่ใช้ใน การฝึกทักษะฟุตบอลมีน้อย อันดับสอง คือ สนามกีฬาที่ใช้ฝึกมีไม่เพียงพอ และอันดับสาม คือ อุปกรณ์ที่ใช้ฝึกทักษะไม่ได้มาตรฐาน

2.5 ด้านงบประมาณ ปัญหาอันดับแรก คือ มีงบประมาณในการฝึกซ้อมและแข่งขัน น้อย อันดับสอง คือ ไม่ได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากต้นสังกัดอย่างเพียงพอ และอันดับ สาม คือ ไม่มีงบประมาณในการฝึกซ้อม

3. ผลการประมวลข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการฝึกทักษะกีฬาฟุตบอลชายระดับมัธยมศึกษา ตอนปลาย ในจังหวัดปัตตานี ในแต่ละด้านปรากฏผลดังนี้

3.1 ด้านการฝึกทักษะฟุตบอล ข้อเสนอแนะอันดับแรก คือ ควรสนับสนุนให้มีการฝึกฝนทักษะฟุตบอลตั้งแต่เด็กๆ อันดับสอง คือ ควรมีการจัดการแข่งขันในทุกชั้นอายุและจัดอย่างต่อเนื่อง และอันดับสาม คือ ควรมีการฝึกทักษะฟุตบอลอย่างถูกวิธีและปฏิบัติตามขั้นตอน

3.2 ด้านเวลาการฝึกซ้อมทักษะฟุตบอล ข้อเสนอแนะอันดับแรก คือ ควรคิดไฟส่องแสงสว่างให้เพียงพอเพื่อนักกีฬาจะได้ฝึกซ้อมนานขึ้น อันดับสอง คือ ผู้ฝึกสอนควรทุ่มเทเวลาการฝึกซ้อมให้นักกีฬามากขึ้น อันดับสาม คือ ควรให้สิทธิพิเศษกับนักเรียนที่เป็นตัวแทนนักกีฬา

3.3 ด้านการคัดเลือกนักกีฬาฟุตบอล ข้อเสนอแนะอันดับแรก คือ ควรเน้นนักกีฬาที่มีทักษะ เทคนิค และรูปร่างดี อันดับสอง คือ ควรเน้นให้นักกีฬามีความรับผิดชอบในการฝึกซ้อม และอันดับสาม คือ ควรให้เวลานักกีฬาเตรียมตัวให้พร้อมก่อนมีการคัดเลือกนักกีฬา

3.4 ด้านอุปกรณ์และสนามการฝึกซ้อมฟุตบอล ข้อเสนอแนะอันดับแรก คือ ควรจัดหาและ สนับสนุนอุปกรณ์ในการฝึกซ้อมให้มากเพียงพอ อันดับสอง คือ ควรจัดสร้างสนามกีฬาที่ได้มาตรฐานในทุกโรงเรียนและทุกอำเภอ และอันดับสาม คือ ควรใช้อุปกรณ์ที่ใช้แข่งขันจริงในการฝึกซ้อม

3.5 ด้านงบประมาณ ข้อเสนอแนะอันดับแรก คือ ควรสนับสนุนงบประมาณให้เต็มที่ในการฝึกซ้อมและแข่งขัน และอันดับสอง คือ ควรมีเบี้ยเลี้ยงนักกีฬาทั้งในการฝึกซ้อมและแข่งขันให้เพียงพอ

การอภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย นำมาอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ได้ ดังนี้

1. เพื่อวัดระดับทักษะกีฬาฟุตบอลของนักฟุตบอลชายระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดปัตตานี

ผลการวิจัย ระดับทักษะกีฬาฟุตบอลของนักฟุตบอลชายระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดปัตตานี พบว่า ทักษะด้านการเตะลูกฟุตบอลเคลื่อนที่เร็ว และด้านการเตะลูกฟุตบอลหลังเท้าลอดช่อง มีทักษะอยู่ในระดับดี ที่ผลการวิจัยปรากฏเช่นนี้อาจเป็นเพราะนักกีฬาฟุตบอลชายของจังหวัดปัตตานี มีการฝึกพัฒนาทักษะพื้นฐานเกี่ยวกับการเตะฟุตบอลและการเตะฟุตบอลหลังเท้ามาตั้งแต่เด็ก ๆ จึงทำให้ทักษะทั้งสองด้านอยู่ในระดับดี ดังที่ มงคล แฝงสาเคน (2545 : 24) กล่าวว่า ทักษะพื้นฐานนับว่าเป็นหัวใจสำคัญของการฝึก นักกีฬาที่มีความสามารถสูงจะต้องผ่านขั้นตอนของการฝึกขั้นพื้นฐานมาทั้งสิ้น ไม่มีนักกีฬาคนใดที่เล่นฟุตบอลได้ดีโดยไม่ผ่านการฝึกขั้นพื้นฐานซึ่งสอดคล้องกับ พรประทาน ต่อแต่ม (2540 : 2) กล่าวว่า การฝึกฟุตบอล ทักษะเป็น

องค์ประกอบที่สำคัญและเป็นคุณสมบัติที่นักกีฬาฟุตบอลจะต้องมี คือ ทักษะพื้นฐาน นักกีฬาฟุตบอลจะต้องได้รับการฝึกขั้นพื้นฐานของนักกีฬาฟุตบอลจนเกิดเป็นทักษะและจะพัฒนาจากทักษะเป็นความชำนาญเฉพาะตัว และนอกจากนี้ ฟินิจ ประหยัดทรัพย์ (2526 : 13) กล่าวว่า พื้นฐานทักษะที่ดีจะช่วยส่งเสริมให้การปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ทักษะของกีฬาแต่ละประเภทใช้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายแตกต่างกัน

ทักษะด้านการหยุดลูกฟุตบอลในเขตที่กำหนด ด้านการเลี้ยงลูกฟุตบอลซิกแซกสี่เหลี่ยม และด้านการทุ่มลูกฟุตบอลเพื่อความแม่นยำ มีทักษะอยู่ในระดับปานกลาง ที่ผลการวิจัยปรากฏเช่นนี้อาจเป็นเพราะนักกีฬาฟุตบอลชายของจังหวัดปัตตานี ได้รับการฝึกฝนทักษะขั้นพื้นฐานที่ถูกต้องแต่อาจไม่ต่อเนื่อง และไม่มีผู้ให้คำแนะนำที่ดี ทำให้ทักษะไม่ได้รับการพัฒนาอย่างที่ จึงส่งผลให้ระดับทักษะทั้งสามด้าน อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งยังไม่เป็นที่น่าพอใจ เพราะทักษะกีฬาฟุตบอลมีความสำคัญต่อการเล่นฟุตบอลเป็นอย่างมาก ดังที่ ฟอง เกิดแก้ว (2520 : 234) กล่าวไว้ว่า การฝึกกีฬาฟุตบอล “ทักษะ” เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญยิ่ง ซึ่งนักกีฬาที่มีทักษะดีจะต้องมีองค์ประกอบหลายประการ เช่น มีโครงสร้างของร่างกาย และการทำงานของอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกาย โดยเฉพาะการประสานงานระหว่างระบบประสาทและกล้ามเนื้อ สอดคล้องกับ วีระศักดิ์ ปรีชาสุปัญญา (2526: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของโค้ชผู้จัดการทีมนักฟุตบอลทีมชาติ และครูพลศึกษา เกี่ยวกับองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพในการเล่นฟุตบอล ผลการวิจัยพบว่า ทักษะความสามารถเฉพาะตัว และด้านความสัมพันธ์ในการเล่นเป็นทีม เป็นองค์ประกอบและมีอิทธิพลมากต่อประสิทธิภาพในการเล่นฟุตบอล และนอกจากนี้ คณะกรรมการเทคนิคสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ (FIFA : 1956) ได้ทำการศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาฟุตบอลว่า นักฟุตบอลจะต้องพัฒนาความสามารถเฉพาะตัวของตนเองให้สูงขึ้น ซึ่งประกอบด้วยทักษะ สมรรถภาพ เทคนิค สิ่งเหล่านี้จะได้จากประสบการณ์ในการแข่งขันฟุตบอลระดับโลกอย่างมาก และควรจะได้เน้นถึงเรื่องเกี่ยวกับความพร้อมด้านจิตใจของนักฟุตบอล และสิ่งที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งก็คือ ระเบียบวินัย

ทักษะด้านการเตะลูกฟุตบอลโค้งไกล ด้านการโหม่งลูกฟุตบอล ด้านการเตะลูกฟุตบอลโค้งระยะไกลเข้าประตู และด้านการเตะลูกฟุตบอลไกลแบบบานาน่า มีทักษะอยู่ในระดับพอใช้ ที่ผลการวิจัยปรากฏเช่นนี้อาจเป็นเพราะนักกีฬาฟุตบอลชายของจังหวัดปัตตานี ไม่ได้รับการฝึกฝนทักษะขั้นพื้นฐานของแต่ละด้านอย่างถูกต้องและเป็นระบบตั้งแต่วัยเด็ก จากผู้ฝึกสอนที่มีความรู้ความสามารถ เมื่อเจริญเติบโตขึ้น ทำให้ทักษะกีฬาฟุตบอลไม่ได้รับการพัฒนาอย่างเต็มตามศักยภาพของตนเอง จึงส่งผลให้ระดับทักษะทั้งสี่ด้าน อยู่ในระดับพอใช้ ดังที่ การกีฬาแห่งประเทศไทย (ม.ป.ป. : 10) กล่าวว่า การฝึกฟุตบอลที่เราปฏิบัติกันส่วนมากมักจะตามสบายไม่มีการ

วางแผนการฝึก ไม่มีการศึกษาในตัวผู้รับฝึก และไม่ทราบว่าจะให้อะไรกับผู้เล่นของตน นึกอะไรได้ก็ให้เด็ก ๆ ทำไป บางครั้งตรงเป้าหมายบางครั้งก็เสียแรง เสียเวลาเปล่า ซ้ำบางครั้งก็เป็นการถ่วงเด็ก คือทำให้ความสามารถของเด็กลดลง ซึ่งสอดคล้องกับ ปรีชา เพ็ชรวงศ์ (2534 : 11) กล่าวว่า ระบบการฝึกที่มีขั้นตอนของการฝึก จะช่วยพัฒนาความมั่นใจของผู้เล่น พัฒนาความสามารถของผู้เล่นให้สูงขึ้น โค้ชไม่ควรให้แบบฝึกที่ผู้เล่นรู้สึกว่าเป็นเรื่องเลวและไม่ได้เกี่ยวข้องกับการเล่น แต่ควรให้ผู้เล่นรู้สึกว่าโค้ชต้องการให้สิ่งที่เหมาะสมกับตัวเขา และนอกจากนี้ นิพนธ์ กิติกุล (2525 : 273) กล่าวว่า เทคนิคและทักษะส่วนบุคคลจะต้องถือเป็นปัจจัยที่สำคัญในจำนวนสิ่งที่จำเป็นทั้งหมด ซึ่งต้องได้รับการฝึกและการให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิดจากผู้ฝึกสอน

การที่นักกีฬาฟุตบอลจะมีทักษะพื้นฐานที่ดีก็จะต้องได้รับการฝึกฝนที่ถูกต้องตามขั้นตอน โดยอาศัยผู้ฝึกสอนที่ดีและมีความสามารถ ดังที่ มงคล แฝงสาเคน (2545 :15) กล่าวว่า ผู้ฝึกสอนฟุตบอลที่ดีควรจะต้องเป็นบุคคลที่มีประสบการณ์ด้านฟุตบอล มีความรู้ความสามารถในด้านทฤษฎีและปฏิบัติ ได้รับการฝึกอบรมจากสถาบันฝึกอบรมผู้ฝึกสอนมาเป็นอย่างดีโดยเฉพาะ และที่สำคัญที่สุด คือ จะต้องเสียสละ ทุ่มเท และรับผิดชอบเพื่อพัฒนานักกีฬาให้เป็นนักฟุตบอลที่ดี และสอดคล้องกับ วิทยา เลาหกุล (2529 : 25) กล่าวว่า ผู้ฝึกสอนที่ดีต้องแก้จุดบกพร่องของผู้เล่นในทีมได้เป็นรายบุคคล และต้องมีความเด็ดขาด มีความรู้ในการเตรียมทีม แต่ครั้งที่มีการแข่งขันควรนำข้อมูลครั้งก่อน ๆ มาปรับปรุงแก้ไข รวมถึงการศึกษาวิธีการฝึกรูปแบบทักษะใหม่ ๆ เพื่อพัฒนาผู้เล่นให้มีความสามารถเพิ่มมากขึ้นตามลำดับ

ทักษะกีฬาฟุตบอลเป็นที่ยอมรับกันว่า สิ่งที่สำคัญที่ใช้เป็นเครื่องวัดความสามารถของการเล่นฟุตบอล คือชัยชนะที่ได้จากการทำประตู ซึ่งเป็นผลจากการประสานงานการเล่นในทีมอย่างดีเยี่ยมอันสืบเนื่องมาจากพื้นฐานของการมีทักษะการเล่น เช่น การเลี้ยงลูกฟุตบอล การหยุดลูกฟุตบอล การโหม่งลูกฟุตบอล การส่งลูกฟุตบอล และการยิงประตู ในลักษณะต่าง ๆ ด้วยความแม่นยำนั่นเอง ซึ่งหากทีมฟุตบอลใดที่มีนักกีฬาที่มีทักษะพื้นฐานของการเล่นฟุตบอลที่ดี ย่อมทำให้ทีมประสบผลสำเร็จตามที่ทีมคาดหวังได้

2. เพื่อรวบรวมปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการฝึกทักษะกีฬาฟุตบอลของนักฟุตบอลชายระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดปัตตานี

ผลการวิจัยพบว่า ตัวแทนนักกีฬาฟุตบอลของทีมจังหวัดปัตตานี ได้กล่าวถึงปัญหาและให้ข้อเสนอแนะแยกเป็นรายด้าน ดังนี้

ด้านการฝึกทักษะฟุตบอล ปัญหา คือ นักกีฬาไม่สามารถปฏิบัติตามแบบฝึกทักษะฟุตบอลได้ ข้อเสนอแนะ คือ ควรสนับสนุนให้มีการฝึกฝนทักษะฟุตบอลตั้งแต่เด็ก ๆ ดังที่ วิทยา เลาหกุล (2544 : 253) กล่าวว่า การฝึกซ้ำ ๆ อย่างต่อเนื่อง ผู้เล่นจะชำนาญเกมเร็วขึ้นกว่าการฝึกหลาย ๆ

แบบแต่ไม่มีส่วนสำคัญของเกม ซึ่งสอดคล้องกับ ธวัช วีระศิริวัฒน์ (2538 : 12) กล่าวว่า การฝึกทักษะเพื่อเสริมสร้างรากฐานทางกีฬา เป็นการฝึกทักษะพื้นฐานที่ใช้ในการเล่นกีฬาอย่างเฉพาะเจาะจงตามประเภทกีฬาที่เล่น ทำให้ทักษะต่าง ๆ พัฒนาขึ้นอย่างรวดเร็ว การเคลื่อนไหวมีลีลาที่สวยงาม มีจังหวะและใช้กำลังน้อยลง

ด้านเวลาการฝึกซ้อมทักษะฟุตบอล ปัญหา คือ เวลาในการฝึกซ้อมทักษะฟุตบอลมีน้อย ข้อเสนอแนะ คือ ควรคิดไฟส่องแสงสว่างให้เพียงพอเพื่อนักกีฬาจะได้ฝึกซ้อมนานขึ้น ดังที่ วิทยา เลหากุล (2544 : 148) กล่าวว่า สำหรับฟุตบอลเยาวชนและสมัครเล่น โค้ชมีเวลาฝึกแต่ละสัปดาห์น้อยมาก ขณะที่ต้องฝึกหลาย ๆ ส่วน ประโยชน์ของการฝึกเกี่ยวกับฟุตบอลคือมันทำให้การฝึกทักษะอื่น ๆ กลับมาใหม่และเพิ่มขึ้น ความฟิต เทคนิค และแท็กติก สามารถฝึกพร้อมกันได้ การใช้หลักปริมาณมากจะทำให้การฝึกความฟิตบรรลุผล ซึ่งสอดคล้องกับ ประโยค สุทธิสง่า (2541 : 174-175) กล่าวว่า การฝึกสมรรถภาพร่างกายนับเป็นสิ่งสำคัญมากในกีฬาฟุตบอล เพราะสมรรถภาพทางกายจะช่วยให้นักฟุตบอลผู้นั้นสามารถปฏิบัติตามเทคนิค แท็กติก และสามารถวิ่งขึ้นลงตลอดระยะเวลา 90 นาที ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ด้านการคัดเลือกนักกีฬาฟุตบอล ปัญหา คือ นักกีฬารูปร่างค่อนข้างเล็ก ข้อเสนอแนะ คือ ควรเน้นนักกีฬาที่มีทักษะ เทคนิค และรูปร่างดี ดังที่ ธวัช วีระศิริวัฒน์ (2538 : 43) กล่าวว่า ลักษณะรูปร่างถ้ามีความเหมาะสมกับประเภทกีฬา ไม่เพียงแต่จะช่วยลดหรือหลีกเลี่ยงการบาดเจ็บเท่านั้น ยังมีส่วนในการส่งเสริมความได้เปรียบในเชิงกีฬาอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ วิทยา เลหากุล (2544 : 38) กล่าวว่า ประสิทธิภาพของโค้ชจะต้องเริ่มจากจุดการฝึกสภาพร่างกาย ผู้เล่นต้องวิ่งตอนฝึกซ้อมเหมือนกับตอนแข่งขัน ผู้เล่นต้องสร้างสภาพร่างกายของเขานบนพื้นฐานของงานและหน้าที่ของเขา ธรรมชาติของร่างกายในกีฬาฟุตบอลเป็นสิ่งที่ซับซ้อน นักฟุตบอลจะต้องมีพลังกำลัง สปีด ความอดทน ความสอดคล้องและความยืดหยุ่น

ด้านอุปกรณ์และสนามการฝึกซ้อมฟุตบอล ปัญหา คือ อุปกรณ์ที่ใช้ในการฝึกทักษะฟุตบอลมีน้อย ข้อเสนอแนะ คือ ควรจัดหาและสนับสนุนอุปกรณ์ในการฝึกซ้อมให้มากเพียงพอ ดังที่ วีระศักดิ์ ปรีชาสุปัญญา (2526 : บทคัดย่อ) กล่าวว่า องค์ประกอบด้านอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกเป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลมากต่อประสิทธิภาพในการเล่นฟุตบอล ซึ่งสอดคล้องกับ ธวัช วีระศิริวัฒน์ (2538 : 209) กล่าวว่า วัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องและใช้ในการเตรียมทีมการฝึกซ้อมและแข่งขัน เป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะการฝึกซ้อมจะดำเนินไปได้ด้วยดีนั้น ต้องอาศัยวัสดุอุปกรณ์ อาคารสถานที่ สนามแข่งขัน ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีคุณภาพทันสมัยและมีจำนวนมากเพียงพอต่อการใช้ มีประสิทธิภาพในการฝึกซ้อมและแข่งขัน

ด้านงบประมาณ ปัญหา คือ มีงบประมาณในการฝึกซ้อมและแข่งขันน้อย ข้อเสนอแนะ คือ ควรสนับสนุนงบประมาณให้เต็มที่ในการฝึกซ้อมและแข่งขัน ดังที่ ประโยค สุทธิสง่า (2541 : 41) กล่าวว่า การบริหารงานจะเกิดขึ้นได้ย่อมต้องอาศัยปัจจัยที่สำคัญ 4 อย่าง คือ คน เงิน วัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการจัดการ หากขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่งในสี่อย่างนี้ การบริหารงานจะเกิดขึ้นไม่ได้ ฉะนั้นเงินจึงเปรียบได้กับโลหิตที่หล่อเลี้ยงความเจริญก้าวหน้าของการบริหารงาน ซึ่งสอดคล้องกับ ธวัช วีระศิริวัฒน์ (2538 : 210) กล่าวว่า งบประมาณเป็นปัจจัยสำคัญต่อการเตรียมทีมกีฬา ผู้ฝึกสอนจะต้องวางแผนในการจัดเตรียมงบประมาณในการเตรียมทีมและการแข่งขันอย่างรอบคอบ เพื่อให้มีงบประมาณใช้จ่ายอย่างเพียงพอ มีงบประมาณสำรองใช้ในกรณีเร่งด่วน รวมทั้งจัดหา ผู้สนับสนุนจากบริษัท ห้างร้าน มูลนิธิ หรือสมาคมต่าง ๆ เพื่อเป็นการสร้างขวัญ กำลังใจ และ แรงจูงใจแก่นักกีฬาในทีมด้วย

จากปัญหาและข้อเสนอแนะต่าง ๆ จากการฝึกทักษะฟุตบอล หากผู้ฝึกสอนมีการนำ ข้อเสนอแนะของนักกีฬาไปปรับใช้ในการเตรียมทีมฟุตบอลสำหรับการแข่งขันในระดับต่าง ๆ อาจ ทำให้สมรรถภาพของนักกีฬา และทีมฟุตบอลคงจะมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ทำให้ประสบ ผลสำเร็จในการแข่งขันทุกระดับในอนาคตต่อไป

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มีข้อเสนอแนะ 2 ประการ คือ ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ และข้อเสนอแนะในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยครั้งนี้มีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ เพื่อให้มีการพัฒนาทักษะ ของนักกีฬาฟุตบอล ดังนี้

1.1 จากผลการวิจัย พบว่า ทักษะการเตะลูกฟุตบอลเคลื่อนที่เร็ว และการเตะลูก ฟุตบอลหลังเท้าลอดช่อง อยู่ในระดับดี แสดงให้เห็นว่าทักษะทั้งสองด้านเป็นทักษะที่นักฟุตบอลมี ความถนัดมาก จึงควรสนับสนุนส่งเสริมให้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

1.2 ควรนำผลการวิจัยไปพัฒนาปรับปรุงทักษะกีฬาฟุตบอลของนักฟุตบอลชายระดับ มัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดปัตตานี ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.3 การนำเกณฑ์ค่าเฉลี่ยของแบบวัดทักษะมาใช้ ควรคำนึงถึงกลุ่มตัวอย่างที่นำมา ทดสอบ ควรเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะเหมือนหรือใกล้เคียงกันเพื่อผลการทดสอบที่มี ประสิทธิภาพ

1.4 ควรนำปัญหาและข้อเสนอแนะไปปรับปรุงพัฒนา เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลในโอกาสต่อไป

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป

จากผลการวิจัยครั้งนี้มีข้อเสนอแนะในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป เพื่อนำข้อมูลจากผลการวิจัยมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนากีฬาฟุตบอล ดังนี้

2.1 ควรมีการศึกษาทักษะกีฬาฟุตบอลของนักฟุตบอล ด้านอื่น ๆ นอกเหนือจากทักษะทั้ง 9 ด้าน ที่ผู้วิจัยได้ศึกษาไว้แล้ว เพื่อจะได้ทราบถึงทักษะอื่น ๆ ที่อาจส่งผลต่อระดับทักษะกีฬาของนักฟุตบอลมากกว่าทักษะทั้ง 9 ด้านที่ศึกษาแล้ว

2.2 ควรมีการศึกษาทักษะกีฬาฟุตบอลของนักฟุตบอล ระดับอื่น ๆ นอกเหนือจากมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อการพัฒนาทักษะกีฬาฟุตบอลอย่างเป็นขั้นตอนและมีประสิทธิภาพ

2.3 ควรมีการศึกษาทักษะกีฬาฟุตบอลของนักฟุตบอล ในจังหวัดอื่น ๆ ที่อยู่ใกล้เคียงกัน เพื่อศึกษาปัจจัยที่ทำให้เกิดความแตกต่าง และนำมาพัฒนาทักษะกีฬาฟุตบอลให้ดีทัดเทียมกับที่อื่น ๆ

2.4 ควรมีการกำหนดเกณฑ์ค่าเฉลี่ยของระดับคะแนน ที่เป็นมาตรฐานเดียวกันทั่วประเทศ เพื่อเปรียบเทียบทักษะกีฬาฟุตบอลของแต่ละจังหวัด และได้พัฒนาทักษะกีฬาฟุตบอลไปในทิศทางเดียวกัน